

– це право не бути примусово повернутим в обстановку переслідувань, яке полягає у забороні будь-якого примусового переміщення біженців за межі України до тих країн, де їм може загрожувати небезпека.

ВЗАЄМОДІЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

студент магістратури юридичного факультету навчально-наукового інституту права та психології НАВС

Мілян Марія Василівна

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін та менеджменту навчально-наукового інституту права та психології НАВС **Галай В.О.**

Місцеве самоврядування сьогодні виступає важливим фактором демократизації суспільного життя, децентралізації управління та необхідною передумовою становлення громадянського суспільства, наближення влади до її джерела – народу. І навпаки, місцеве самоврядування може ефективно функціонувати лише за умови наявності розвинутих елементів громадянського суспільства.

Сьогодні однозначно зрозуміло, що проведення адміністративно-територіальної реформи в Україні має бути підпорядковано одній загальній меті – досягненню самодостатності територіальних громад на основі ефективного управління їхньою власністю. Самодостатні та потужні територіальні громади є основою місцевого і регіонального розвитку будь-якої країни. Проте варто зазначити, що закріплені в Європейській хартії місцевого самоврядування принципи фінансової та правової автономії, котрі визначають право та реальну можливість територіальних громад самостійно формувати місцевий бюджет і створювати необхідну для цього власну нормативно-правову базу, в Україні практично не реалізуються.

Тому потрібно побудувати відносини місцевого самоврядування і державних органів таким чином, щоб не держава, формуючи центральний бюджет, виділяла кошти у вигляді субсидій і субвенцій на підтримку локальних бюджетів, а щоб акумуляція і розподіл коштів відбувалися на місцевому рівні залежно від конкретних потреб.

В ч.3 ст. 140 Конституції України визначено, що територіальна громада здійснює місцеве самоврядування як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування - відповідні ради та їх виконавчі органи. В свою чергу органи місцевого самоврядування

тісно взаємодіють з місцевими органами виконавчої влади як в частині реалізації державної політики на місцях, так і в частині делегованих повноважень. Делеговані відповідними радами повноваження, покладені на місцеві державні адміністрації, охоплюють фактично всі аспекти місцевого життя.

З огляду на викладене, можна дійти логічного висновку, що територіальні громади і місцеві адміністрації взаємодіють як опосередковано, - через відповідні представницькі органи місцевого самоврядування, так можуть взаємодіяти і безпосередньо.

Головною проблемою публічної адміністрації в Україні на місцевому рівні залишається те, що місцеві органи виконавчої влади не забезпечують надання громадянам якісних публічних послуг, вони або не стандартизовані або надаються за стандартами, що були розроблені за радянських часів. Ще однією проблемою у функціонуванні місцевих органів виконавчої влади залишається непослідовність кадрової політики, високий ступінь її політизації, відсутність професійного підходу до добору кадрів.

Основні засади взаємодії місцевих органів влади визначено в Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» та Законі України «Про місцеві державні адміністрації», котрі розмежовують повноваження місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування. Однак розмежування не досить чітке, що пов'язано з певними правовими колізіями окремих положень вказаних законів, через що ці органи часто вступають в конфлікти між собою.

Таким чином, проаналізувавши проблеми, з якими доводиться мати справу місцевому самоврядуванню, можна навести перелік завдань, що стоять перед державою та місцевими громадами, з метою наближення влади до народу та забезпечення розвитку відповідної території:

- розподіл повноваження між місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування різних рівнів повинен здійснюватися так, щоб, з одного боку, максимально наблизити процес прийняття рішення до громадянина, а з другого, - ці органи мають володіти організаційними, матеріальними та фінансовими ресурсами, що забезпечують обсяг та якість послуг, які надаються населенню відповідно до загальнодержавних соціальних стандартів;

- необхідно провести фінансово-економічну оцінку надання місцевими органами адміністративних послуг, визначити джерела оплати послуг та територіальні межі діяльності кожного елемента місцевої влади для мінімізації витрат ресурсів для надання цих послуг;

- місцеве самоврядування має здійснюватись на всій території України, що означає відсутність територій, на які не поширюється юрисдикція територіальних громад, якщо інше прямо не передбачено спеціальними законами, а також має здійснюватися на територіях, які відмежовані одна від одної. На одній території не може бути кількох територіальних громад, які б виступали самостійними суб'єктами права на місцеве самоврядування;

- територіальні громади та відповідні органи місцевого самоврядування, виходячи з місцевих потреб та необхідності забезпечення ефективної діяльності, повинні мати можливість самостійно визначати власні внутрішні виконавчі структури, будь-який адміністративний контроль за діяльністю зазначених суб'єктів має здійснюватись лише для забезпечення дотримання конституції України і законів;

- гармонійне поєднання загальнодержавних і місцевих інтересів з урахуванням особливостей територіального розвитку;

- територіальна громада та відповідні органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень повинні вільно володіти, користуватися та розпоряджатися комунальною власністю та власними фінансовими ресурсами з метою задоволення власних потреб; гарантування державою фінансового забезпечення мінімального рівня послуг, надання яких населенню передбачається самоврядними повноваженнями;

- формування скоординованої громадянської позиції щодо комплексного вирішення накопичених проблем на місцевому і регіональному рівнях;

- необхідність врегулювання процедури співробітництва місцевих органів виконавчої влади і територіальної громади, закріплення напрямків їх взаємодії; спільне планування й координація діяльності з метою вирішення питань місцевого значення, громадський контроль, спільні ініціативи, державні замовлення і суспільний розвиток.